אחדות התורה

1. המון פעמים במהלך מפגש עם התורה אנחנו פוגשים דעות שונות, אמירות סותרות ואפילו פסיקות הלכה מנוגדות, ובלימוד הזה ננסה לברר את יחסינו אל סוגיית המחלוקות דרך בירור אחדותה של התורה.

במסכת כתובות מובאת מחלוקת בין בית הלל ובין בית שמאי:

"תנו רבנן: כיצד מרקדין לפני הכלה?
בית שמאי אומרים: כלה כמות שהיא.
ובית הלל אומרים: כלה נאה וחסודה.
אמרו להן בית שמאי לבית הלל: הרי שהיתה חיגרת (נכה) או סומא (עיוורת), אומרי' לה כלה נאה וחסודה? והתורה אמרה 'מדבר שקר תרחק'!
אמרו להם בית הלל לבית שמאי: לדבריכם, מי שלקח מקח רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגננו בעיניו? הוי אומר ישבחנו בעיניו".

- מהו הוויכוח שבין בית שמאי לבית הלל? מהן הטענות של כל צד?
- לדעתכם - מי צודק? מי אומר את צד האמת?

כשאתם דנים בשאלה נסו לתת מקום לשני הצדדים ולשמוע את הדעות של כולם.

2. אחרי שתסיימו לדון חשבו רגע על המצב שנוצר: למדתם תורה, וכל אחד מכם תמך בדעה אחרת שהיא מבטאת.
- מהי משמעות הוויכוח בלימוד תורה? אילו השלכות יכולות להיות לו על התורה עצמה?
- מי יכול להתווכח על דברי תורה?

3. במשנה במסכת אבות כתוב:
"כל מחלוקת שהיא לשם שמים - סופה להתקיים.
ושאינה לשם שמים - אין סופה להתקיים.
איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים? זו מחלוקת הלל ושמאי.
ושאינה לשם שמים - זו מחלוקת קרח וכל עדתו".

- ויכוח בתורה - מאיזה מקום הוא צריך לנבוע?
- איך נבדיל בין מחלוקות?

4. בירמיהו כג, כט כתוב: "הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם ה' וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע".
במדרש ילקוט שמעוני על הפסוק נאמר:
"מבית מדרשו של רבי ישמעאל למדו: 'וכפטיש יפוצץ סלע' - מה פטיש זה מתחלק לכמה ניצוצות, אף מקרא אחד יוצא לכמה טעמים. דבר אחר: מה פטיש מתחלק לכמה ניצוצות, אף כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נהפך לשבעים לשון".

- מהו החידוש של המדרש הזה בנוגע לחלקי התורה?

המדרש הזה מחזיר אותנו אחורה, אל נקודת קבלת התורה, ומסביר לנו שכל הניצוצות - חלקי התורה שאנחנו פוגשים - כולם ממקור אחד.

את האמירה הזו אנו פוגשים בפסקה של הרב קוק שאנו עוסקים בה השבוע:

"וְהַתּוֹרָה עוֹמֶדֶת כְּלוּלָה וּמְאֻחֶדֶת בִּקְדֻשָּׁתָהּ הָעֶלְיוֹנָה בְּקוֹל אֱלֹהִים חַיִּים, שֶׁכָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָתוֹ חַיָּה מַקְשִׁיב הוּא וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל הַגָּדוֹל הַזֶּה, הַהוֹלֵךְ וּבוֹקֵעַ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ" (אחדות התורה, עמ' 74).

חשבו לסיום: איך לדעתכם מגיעים להקשבה הזו? מהי נקודת המוצא? מהי נקודת הסיום - והאם יש נקודה כזו?